

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ס"ו ע"א

פרשת נח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מֵאַתֶּר עֲלָא דְכָלָא. וְאִילוּ לָא מִתְלַבֵּשׂא נִשְׁמַתָּא בְּזִהְרָא דְלְבוּשָׂא אַחֲרָא לָא תִיכּוּל לְאַתְקַרְבָּא לְמַחְמֵי הָהוּא נְהוּרָא. וְרָזָא דְמִלָּה כְּמָה דִּי־הִבִּי לְנִשְׁמַתָּא לְבוּשָׂא דְמִתְלַבֵּשׂא בֵּיה לְמִיקָם בְּהֵאֵי עֲלָמָא. הִכִּי נָמִי יִהְיִי לָהּ לְבוּשָׂא דְזִהְרָא עֲלָא לְמִיקָם בֵּיה בְּהָהוּא עֲלָמָא וְלְאַסְתְּכָלָא בְּגוּ הָהוּא אֲסַפְקִלְרִיָּא דְנְהָרָא מְגוּ הָהוּא אֲרִיץ הַחַיִּים.

תרגום לעברית

בֹּא רְאָה מַה כָּתוּב, אֲמַרְתִּי לֹא אֲרָאָה יָהּ. וְכִי מִי יָכוֹל לִרְאוֹת יָהּ? אֵלָּא סוּף הַכָּתוּב מוֹכִיחַ, שֶׁכָּתוּב יָהּ בְּאֲרִיץ הַחַיִּים. בֹּא רְאָה, כִּשְׁהַנִּשְׁמוֹת עוֹלוֹת לְמָקוֹם צְרוּר הַחַיִּים, שֶׁם נִהְנִים בְּזִהְרָא שֶׁל הָאֲסַפְקִלְרִיָּא שְׁמַאֲרָה מִהַמָּקוֹם הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַכֹּל. וְאִילוּ לֹא הִתְלַבֵּשׂה הַנִּשְׁמָה בְּזִהְרָא שֶׁל לְבוּשׁ אַחֵר, לֹא תוּכַל לְהִתְקַרֵּב לִרְאוֹת אֶת אוֹתוֹ הָאוֹר. וְסוּד הַדְּבָר - כְּמוֹ שֶׁנוֹתְנִים לְנִשְׁמָה לְבוּשׁ שְׁמַתְלַבֵּשֶׁת בּוֹ לַעֲמֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה, כֹּךָ גַּם נוֹתְנִים לָהּ לְבוּשׁ שֶׁל זֹהַר עֲלִיּוֹן לַעֲמֹד בֵּיה בְּאוֹתוֹ עוֹלָם וּלְהִסְתַּכֵּל בְּתוֹךְ אוֹתָהּ אֲסַפְקִלְרִיָּא שְׁמַאֲרָה מִתּוֹךְ אוֹתָהּ אֲרִיץ הַחַיִּים.

תא חזי, משה לא יכיל לקרבא לאסתכלא במה דאסתכל אלא כד אתלבש בלבושא
 אחרא כמא דאת אמר (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר. ותרגום
 במציעות עננא. ואתלבש בה כמאן דאתלבש בלבושא. ובגין דא (שמות כ) ומשה נגש
 אל הערפל אשר שם האלהים וכתוב, (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן וגו' ויהי משה
 בהר ארבעים יום וארבעים לילה ויכיל לאסתכלא במה דאסתכל.

תרגום לעברית

בא ראה, משה לא יכל להתקרב להסתכל במה שהסתכל אלא כשהתלבש בלבוש אחר,
 כמו שנאמר (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר. ותרגום, באמצעות הענן.
 והתלבש בו כמי שמתלבש בלבוש. ולכן (שם כ) ומשה נגש אל הערפל אשר שם
 האלהים, וכתוב (שם כד) ויבא משה בתוך הענן וגו', ויהי משה בהר ארבעים יום
 וארבעים לילה, ויכל להסתכל במה שהסתכל.

טקסט הזוהר

כגוונא דא מתלבשין נשמתהון דצדיקיא בההוא עלמא בלבושא כגוונא דההוא עלמא
 דלא יתנהג אלא בלבושא כגוונא דא וקיימי לאסתכלא בנהורא דנהיר בההוא ארץ
 החיים. וזהו זה זה בארץ החיים. דהה סביר דלא יזכי לההוא נהורא ולההוא
 אסתכלותא בגין דנהרא דנגיד פסיק ליה ולא אוליד. לא אביט אדם עוד דא אדם
 קדמא כמה דאתמר.

תרגום לעברית

כמו זה מתלבשות נשמות הצדיקים באותו העולם בלבוש כמו של אותו העולם, שלא
 יתנהג אלא בלבוש כמו זה, ועומדים להסתכל באור המאיר באותה ארץ החיים. וזהו
 זה זה בארץ החיים, שהיה סבור שלא יזכה לאותו אור ולאותה הסתכלות, משום

שְׁהִנָּהר הַשׁוֹפֵעַ מִפְסִיק אוֹתוֹ וְלֹא הוֹלִיד. לֹא אָבִיט אָדָם עוֹד - זֶה אָדָם הָרֹאשׁוֹן, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

טקסט הזוהר

וְכָל דָּא לָמָּה. בְּגִין דְּאָמַר לִיה נְבִיאָה כִּי מֵת אָתָּה בְּהָאֵי עָלְמָא וְלֹא תַחֲיָה לְהֵהוּא עָלְמָא. בְּגִין. דְּמָאן דְּלֹא (הוּה) אוֹלִיד בְּגִין בְּהָאֵי עָלְמָא, כִּד נִפְיָק מִנִּיה מְתָרְכִין לִיה מְכָל מַה דְּאָמְרִין. וְלֹא שְׂרִיא לְמַחְמִי בְּהֵהוּא נְהוּרָא דְנִהִיר (כָּל שַׁכְּן וְכָל שַׁכְּן שָׂאָר עִמָּא וְשָׂאָר בְּנֵי נִשָּׂא). וְמַה חֲזָקִיה דְּהוּה לִיה זְכוּת אָבוֹת וְאִיהוּ זַכָּא צְדִיק וְחֲסִידָא כָּךְ. כָּל שְׁכָן מָאן דְּלִית לִיה זְכוּת אָבוֹת וְחֲטִי קָמִי מְאָרִיה.

תרגום לעברית

וְכָל זֶה לָמָּה? כִּי אָמַר לוֹ הַנְּבִיא, כִּי מֵת אָתָּה - בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא תַחֲיָה - לְעוֹלָם הַבָּא. מִשּׁוּם שֶׁמִּי שֶׁלֹּא [הִיָּה] מוֹלִיד בְּנִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּשִׁיּוּצָא מִמֶּנּוּ, מְגַרְשִׁים אוֹתוֹ מְכָל מַה שְׂאָמְרֵנוּ, וְלֹא שׁוֹרָה לְרֹאוֹת בָּאוֹת אוֹר הַמַּאִיר [כָּל שַׁכְּן וְכָל שַׁכְּן לְשָׂאָר הָעַמִּים וְשָׂאָר בְּנֵי הָאָדָם]. וְמַה חֲזָקִיה שְׁהִיתָה לוֹ זְכוּת אָבוֹת וְהוּא זַכָּא צְדִיק וְחֲסִיד כָּךְ, כָּל שְׁכָן מִי שְׂאִין לוֹ זְכוּת אָבוֹת וְחוּטָא לְפָנֵי רַבּוֹנוֹ.

טקסט הזוהר

הָאֵי לְבוּשָׁא דְקֶאֱמָרֵן אִיהוּ (אֲנוּן) מַה דְּאָמְרוּ חֲבֵרִיאַ חֲלוּקָא דְרַבְּנִין דְּאֵתְלָבִישׁוּ בְּהֵהוּא עָלְמָא. זַכָּא חוֹלְקִיהוֹן דְּצְדִיקִיא דְּגִנְזוּ לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּמְה טָבִין וְעִידוּנִין לְהֵהוּא עָלְמָא, עַלִּיָּהוּ כְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה סד) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ:

הַלְבוּשׁ הַזֶּה שֶׁאֲמָרְנוּ הוּא [הם] מֵה שֶׁאֲמָרוּ הַחֲבָרִים, חֲלוּק שֶׁל רַבָּנָן שֶׁמִּתְלַבְּשִׁים בּוֹ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם. אֲשֶׁרִי חֲלַקְם שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁגָּנְזוּ לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּמָּה טוֹבוֹת וְעֲדוּנִים לְעוֹלָם הַבָּא, עָלֵיהֶם כָּתוּב (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלָתָה יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ.

טקסט הזהור

וְאֲנִי הִנְנִי מְבִיא אֶת הַמְּבוּל מִיָּם עַל הָאָרֶץ. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח (במדבר כ) הִמָּה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר רָבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְיָ וַיִּקְדָּשׁ בָּם. וְכִי בְּאַתֵּר אַחֲרָא לֹא רָבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְיָ. מֵאִי שָׂנָא הֵכָא דְקָאֻמֵּר הִמָּה מִי מְרִיבָה וְלֹא אַחֲרָנִין. אֲלֹא הִנְנִי מִי מְרִיבָה הוּוּ וְדַאי דִּיְהִיבוּ חֵילָא וְתוֹקְפָא לְמֵאֲרִיָּהוֹן דְּדִינָא לְאַתְתָּקְפָא. בְּגִין דְּאִית מִיין מְתוּקִין וְאִית מִיין מְרִירָן. אִית מִיין צְלִילָן וְאִית מִיין עֲכִירָן. אִית מִיין שְׁלָם וְאִית מִיין קְטָטוּ. וְעַל דָּא הִמָּה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר רָבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְיָ, דְּאֲמַשִּׁיכוּ עָלֵיהוּ לְמָאן דְּלֹא אֲצִטְרִיךְ וְאִסְתְּאִיבוּ בֵּיהּ הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיִּקְדָּשׁ בָּם.

תרגום לעברית

וְאֲנִי הִנְנִי מְבִיא אֶת הַמְּבוּל מִיָּם עַל הָאָרֶץ. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (במדבר כ) הִמָּה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר רָבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת ה' וַיִּקְדָּשׁ בָּם. וְכִי בְּמָקוֹם אַחֵר לֹא רָבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת ה'? מֵה שׁוֹנָה כָּאֵן שֶׁאֲמָר הִמָּה מִי מְרִיבָה, וְלֹא אַחֲרִים? אֲלֹא מִי הַמְרִיבָה הִלְלוּ הָיוּ וְדַאי שֶׁנִּתְּנוּ כַּח וְחֻזֶּק לְבַעֲלֵי הַדִּין לְהִתְחַזֵּק. מִשּׁוֹם שֶׁיֵּשׁ מִיָּם מְתוּקִים וּמִיָּם מְרִירִים. יֵשׁ מִיָּם צְלוּלִים וְיֵשׁ מִיָּם עֲכוּרִים. יֵשׁ מִי שְׁלֹם וּמִי קְטָטָה. וְעַל זֶה, הִמָּה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר רָבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת ה', שֶׁהִמְשִׁיכוּ עָלֵיהֶם אֶת מִי שֶׁלֹּא צָרִיךְ וְנִטְמָאוּ בּוֹ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וַיִּקְדָּשׁ בָּם.

אמר ליה רבי חזקיה אי הכי מאי ויקדש ויקדשו מבעי ליה. אלא מלה אסתליקת. ויקדש אתפגים מאן דלא אצטריה. כביכול דאתפגימת סיהרא. ויקדש לאו לשבחא איהו הכא. ואני הנני מביא את המבול כמה דאוקימנא לאיתתא מחבלא עליהו כמה דאנון אסתאבו ביה.

תרגום לעברית

אמר לו רבי חזקיה, אם כן, מה זה ויקדש? הנה צריה להיות ויקדשו! אלא הדבר עלה. ויקדש - נפגם מי שלא צריה. כביכול שנפגמה הלכנה. ויקדש אינו לשבח כאן. ואני הנני מביא את המבול, כמו שבארנו, להביא משחית עליהם כמו שהם נטמאו בו.

טקסט הזוהר

אמר רבי יוסי ווי לון לרשיעיא דלא בעאן לאתבא קמי קודשא בריה הוא על חוביהון בעוד דאנון בהאי עלמא. דכד בר נש אתיב ואתנחם על חובוי. קודשא בריה הוא מחיל ליה. וכל אנון דמתתקפין בחוביהו ולא בעו לאתבא קמי קודשא בריה הוא על (חובוי) חוביהון. לבתר (ינפול) ינפלו לגיהנם ולא יסקון ליה מתמן לעלמין.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, אוי לרשעים שלא רוצים לשוב לפני הקדוש ברוך הוא על חטאיהם בעוד שהם בעולם הזה. שכשאדם שב ומתנחם על חטאו, הקדוש ברוך הוא מוחל לו, וכל אותם שמחזיקים בחטאיהם ולא רצו לשוב לפני הקדוש ברוך הוא על [חטאים] חטאיהם, אחר כך [יפל] יפלו לגיהנם ולא יעלו משם לעולמים.

טקסט הזוהר

תא חזי, בגין דאתקיפו לבייהו כל אנון דרא דנח ובעו לאחזאה חוביהו באתגליא. קודשא בריה הוא אייתי דינא עליהו בהוא גוונא. אמר רבי יצחק ואפילו כד חטי בר נש באתכסיא קודשא בריה הוא רחמן. ואי תב בר נש לגביה חפי עליה ומחיל ליה

ושביק ליה. ואי לא, גלי ליה לעיני כלא. מנלן מסוטה.

תרגום לעברית

בא ראה, משום שחזקו את לבם כל אותם דורו של נח ורצו להראות חטאם בגלוי, הביא הקדוש ברוך הוא עליהם הדין באותו הגון. אמר רבי יצחק, אפלו כשחוטא אדם בגסתר, הקדוש ברוך הוא רחמן. ואם שב בן האדם אליו, מכסה עליו ומוחל לו ומוותר לו. ואם לא, הוא מגלה אותו לעיני כל. מנין לנו? מסוטה.

טקסט הזהיר

והכי נמי אתמחון אליו חייבא מארעא באתגלגא. והיה אתמחון. אלא דהו נפקי מייא והו רתיחון מן תהומא וסלקי ואעבר מנייהו משכא. וכיון דאעבר מנייהו משכא הכי נמי בשרא ולא אשתארו אלא בגרמייהו לחוד. לקיימא דכתיב וימחו מן הארץ. וכל אנון גרמי אתפרדון דא מן דא ולא אשתארו כחדא. ומכלא אתעברו מעלמא. רבי יצחק אמר וימחו מן הארץ, מאי וימחו, כמא דאת אמר ימחו מספר חיים. מכאן אוליפנא דלית לון תחיה לעלמין ולא יקומו בדינא.

תרגום לעברית

וכך גם נמחו הרשעים הללו מהארץ בגלוי. ואיך נמחו? אלא שהיו יוצאים מים, והיו רותחים מהתהום, ועולים ומעבירים מהם את עורם. וכיון שהעבר מהם העור - כך גם הפשר, ולא נשארו אלא בעצמות שלהם בלבד, לקיים את מה שכתוב וימחו מן הארץ. וכל אותם העצמות נפרדו זו מזו ולא נשארו כאחד, ומהכל העברו מהעולם. רבי יצחק אמר, וימחו מן הארץ, מה זה וימחו? כמו שנאמר ימחו מארץ חיים. מכאן למדנו, שאין להם תחיה לעולמים ולא יקומו בדין.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

